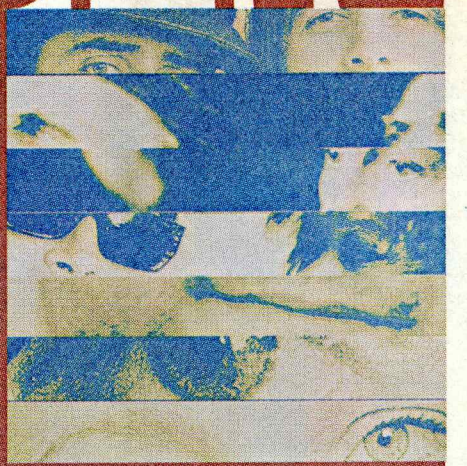

KICKKASSEN

- STØRRE
END TV

**MICHAEL FALCH
VS HELLA JOOF**

**MAKEDONERNE
KOMMER**

ENGLE I AMERIKA
- se den hvis du tør

**PLUS:
NULLO FACCHINI
METTE KOLDING
BOKSETEATER
KALENDER**

GRATIS

INDHOLD

På et tidspunkt sætter rollen sig på mig som en igle og for ikke at blive tømt fuldstændigt, gælder det om selv at æde af rollen.

Side 7

Vreden er der. Den kommer ud ud som ætsende sarkasme og bidende humor og får dig til at le.

Side 9

Michael Falch som blind sanger, jul med utroskab og druk, og Henrik Kofoed på toilettet er blot en brøkdel af menuen på

side 10-11

Handlingen er delt op i tolv runder som i en boksekamp, og målet for hver runde er selvfølgelig knockout.

Side 12

Folk springer ikke ligefrem ud af vinduet. Men mentaliteten er den samme. Det er ikke logisk - men det er interessant.

Side 15

Er Michael Falch skuespiller? Eller er han journalist?

Side 16

Det er som om, ordet er teatrets eneste virkemiddel. Men det er jo ikke rigtigt. Teatret kan ligeså godt arbejde med billeder som med ord.

Side 18

Kickkassen
-teater
med
spark i.

Ansvarshavende redaktør

Carsten Holst

Tekst

Bladgruppen Ajour

Foto

Bladgruppen Ajour

Morten Nilsson/Ragnarok

Aarhus Teater

Grafisk lay-out

Claus Thorbjørn

Tryk

Århus Stiftstidende

Oplag

20.000

Udgiver

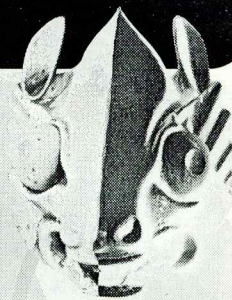
Væksthuset, Aarhus Teater

Har du kommentarer eller spørgsmål omkring Væksthuset, er du velkommen til at ringe på tlf.: 86 12 07 22.

Erhvervsmæssig affotografering af tekst, foto og annoncer i teatermagasinet Kickkassen er ikke tilladt.

NATTEGAL
UFFE RØRBÆK MADSEN

Teater er for mig levende mennesker, lys og armsved. Det er en totaloplevelse, hvor sanserne skærpes i langt højere grad, end når man ser TV.

Carsten Holst

Projektkoordinator for Væksthuset

FORORD

Væksthuset er et nyt tiltag på Aarhus Teater. Rent fysisk vil Væksthuset præsentere sig på de fire mindre scener Scala, Studio, Stiklingen og Cabarets scenen. I løbet af sæsonen 94/95 vil vi præsentere publikum for et bredt udsnit af spændende forestillinger. Ligemeget om det gælder traditionelt eller eksperimenterende teater, vil Væksthuset søge at udfordre og involvere publikum.

Nogle forestillinger ligger allerede fast nu, andre arbejder vi på i øjeblikket. Men i Væksthuset skal der også være plads til de spontane overraskelser, som selvfølgelig hverken kan eller skal planlægges måneder i forvejen.

Væksthuset står for nye udfordringer, både for os på teatret, men også for dig som publikum.

Teater er en levende kunstart. Skue-

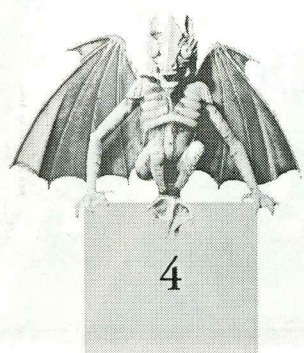
spillerne spiller sammen med publikum. Det er tovejskommunikation at gå i teatret, og der er aldrig to aftener, der er ens. Det er selvfølgelig også varemærket for Væksthuset, men derudover vil vi være grobunden for nye måder at præsentere og opleve teater på.

Væksthuset er ikke kun Aarhus Teater. Vi samarbejder med en lang række kreative kræfter udenfor teatrets mure, og allerede nu kan vi med sikkerhed sige, at der venter mange, gode overraskelser i løbet af denne sæson.

Dette magasin er blot en appetitvækker. Der kommer flere forestillinger til, så hold øje med programmet for Væksthuset.

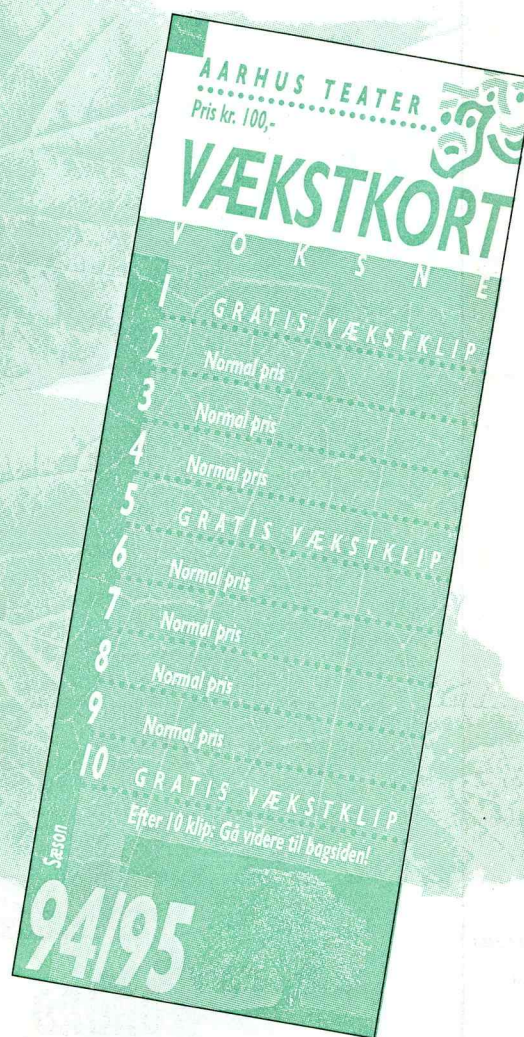
Velkommen til teatret for dig og mig

Tak til Carlsbergs Idé-Legat

AARHUS TEATER

VÆKSTKORTET - ET KLIPPEKORT TIL VÆKSTHUSET

**PENGENE ER TJENT IND
FØRSTE GANG DU KØBER EN
BILLET, OG FORDELENE
VOKSER, JO MERE DU GÅR I
TEATRET.**

- **Det første, det femte og det tiende klip er en fribillet.**

Et væstkort koster 50 kr. for unge under 25 år. 100 kr. for alle over 25 år. Det er samme pris som en billet til Væksthusets forestillinger. Altså: Pengene er tjent hjem første gang, du køber en billet. Efter 10 klip har du sparet 20% på de i forvejen lave billetpriser i Væksthuset.

- **Du kan bruge kortet selv eller dele det med andre.**

Vækstkortet er ikke personligt. Du kan dele det med andre, forære det væk eller låne det ud - så får I hurtigere gavn af den voksende fordel.

- **Ingen forudbetaling.**

Ingen økonomisk risiko. Du kan vente med at købe Vækstkortet indtil du går i teatret første gang, og så er pengene jo allerede tjent hjem.

- **Du behøver ikke planlægge dine teaterbesøg lang tid i forvejen.**

Billetterne købes som i normalt løssalg. Når du henter dine billetter får du et klip. Hvis du køber billetter på et af de andre salgssteder under ARTEs BILLETnet, skal du bare vise dine billetter i Aarhus Teaters billetservice. Så får du dine klip.

- **Når kortet er brugt, får du et nyt gratis.**

- det svarer til, at du får en ekstra fribillet. Du deltager samtidig i konkurrencen om 10 gavekort á 2 fribilletter til Aarhus Teaters Store Scene i sæsonen 1995/96. Vækstkortet gælder til **alle** forestillinger på Aarhus Teaters Væksthus i sæsonen 94/95: Scala, Studio, Stiklingen og Cabaretsenen.

Køb af Vækstkort og billetter:

Aarhus Teaters billetservice
Mandag-fredag kl. 13.30-19.30
Lørdage kl. 12.00-16.00
Telefon 86 12 26 22

HELD OG ØMME FØDDER

*Aarhus Teater head-
huntede hende sidste
sommer, for hun var
færdig på Skuespillersko-
len. Nu går hun på sce-
nen og debutterer som
skuespiller. Mette Kol-
ding, 27 år, vil kaste
følelserne langt ud over
scenekanten.*

Det lå i luften, at hun skulle være tresproget korrespondent, men det gad hun ikke. Det vidste hun allerede som 16-årig. I stedet kunne hun græde på kommando. Hun ville være skuespiller og have et hus med masser af børn.

I september går Mette Koldings ene drøm i opfyldelse. Lige nu løber hun gulvbrædderne tyn-
de på Aarhus Teater, og i september debutterer hun i teaterstykket "Syg ungdom". Senere går hun på Scenascenen i stykket "Engle i Amerika".

Trods barske vilkår for nyuddannede skuespillere har Mette Kolding, 27 år, været hel-
dig. Efter fire år på Aarhus Skuespillerskole gik hun sidste sommer lige ind på Aarhus Teater.

- Få et job i en fart. Det råd fik jeg, mens jeg gik på Aarhus Skuespillerskole. Som nyuddannet skuespiller er det nemlig afgørende, at man kommer igang med skuespillet lige efter skolen. Jo længere tid der går, jo sværere bliver det at spille skuespil.

- Jeg føler mig uforskammet heldig, for sidste sommer afsluttede jeg min uddannelse og blev med det samme ansat på Aarhus Teater. Det samme gjorde mine fem holdkammerater fra skolen.

Det er første gang et helt kuld nye skuespillere fra Aarhus Skuespillerskole er blevet ansat på Aarhus Teater, og Mette Kolding er glad for kontrakten, der tidligst udløber i april 1995. I stedet for at jage roller har hun med ansættelsen på Aarhus Teater fået en flydende, nærmest udramatisk overgang fra Skuespillersko-
len til den virkelige verden.

- Jeg er lettet over, at jeg ikke går rundt som free-lance skuespiller og leder efter roller. Selvfølgelig kunne jeg gøre det, hvis jeg skulle. Men vilkårene er bar-
ske, og som regel får man som ung free-lance skuespiller kun muligheden for at få mange små roller på forskellige teatre. I stedet har jeg, på Aarhus Teater, fået ro og tid til at arbejde med stykkerne og mine nye kolleger.

- Vi er folk med forskellige opfattelser, alder og viden, men vi er allesammen ligeværdige. Ihvertfald oplever jeg, at jeg kan gå hen til enhver på teatret, hvadenten det er for at give kritik eller bede om hjælp. Det er, som om jeg er blevet del af en stor familie.

Mette Koldings første år på Aarhus Teater er gået med at øve på stykket "Syg ungdom". I september er det alvor. Anmeldere og publikum venter forude, og hun ved, at de vil bedømme hende, når hun går på scenen; de vil rakke ned eller rose.

- Jeg står overfor min debut, og derfor sætter jeg også stor pris på den tryg-
hed, der eksisterer for mig på Aarhus Teater.

- At blive bedømt på en eneste rolle er, hvad jeg frygter mest ved at debute-
re. Man bliver målt og vejlet på en enkelt facet, og det hader jeg. Paradoksalt nok værdsætter jeg samtidig også denne enkelthed; At kunne udfylde lige præcis en bestemt rolle i et teaterstykke er det smukke ved debuten og skuespillet i det hele taget.

Man skal turde give sig selv fuldt ud på scenen. Først i det øje-
blik kan man udtrykke følelser så stærkt, at de går lige ind i folk og masserer deres følelser. Og så skaber man godt og ved-
kommende teater.

Mette Kolding vil spille skuespil, så følelserne drøner langt ud
over scenekanten, men det kræver, at man åbner op og giver
slip på sig selv. Selv siger hun, at fire år på Skuespiller-
skolen har givet hende modet.

På skolen handlede det om at udvikle hin-
anden, og vi lærte at ens arbejde indadtil er
afgørende for at spille godt skuespil. Vi
ville hinanden og turde efterhånden
åbne op, og på den måde fandt jeg
ud af, at det faktisk er meget
kærligt at spille teater.

På Aarhus Teater arbej-
der Mette Kolding sammen
med en række forskellige
skuespillere, både unge og
ældre. Og selvom hun i
stykket "Syg ungdom"
spiller sammen med fire
fra Skuespillerskolens
elev-hold, arbejder de nu
sammen på en anden
måde.

- Vi kommer allesammen
for at udvikle et produkt,
nemlig forestillingen. Her
forsøger vi ikke at udvikle
hinanden, sådan som vi gjor-
de på Skuespillerskolen. Dertil
kommer, at der slet ikke er den
samme årvågenhed som før. De
undervisere, der konstant holdt øje
med os, er her ikke længere. Men det
er nu også meget rart, siger Mette Kol-
ding, der nyder den nye frihed.

Til gengæld har jeg også fået et større
ansvar som skuespiller. Det er nu ens helt eget valg, om
man arbejder med sig selv; om man vil være åben eller ej.

Selv stræber jeg efter åbenhed og nærvær i mit skuespil og stiller derfor mig selv
til rådighed for rollen. På et tidspunkt sætter rollen sig på mig som en igle, og for ikke at
blive læmt fuldstændig gælder det om at være smart, jeg æder selv af rollen, når jeg spiller
den.

På den måde bliver det muligt at slippe af med nogle af mine egne dårlige sider,
for eksempel hysteriet. For jeg give mig helt hen i rollen, hjælper den mig til at tage trykket
indvendigt.

Mette Kolding drømmer om fremtiden, og for hende er den ikke et enten eller.
Hun vil det hele; hun vil ha' ømme fødder og masser af børn.

Jeg er ambitiøs, både som skuespiller og som menneske. Som skuespiller håber
jeg selvfølgelig på at få den helt store hovedrolle en dag. Og jeg går altid langt for at fylde
mine roller til bristepunkter, hvadenten det er store eller små roller.

Alligevel vil Mette Kolding have sit eget liv, sin kæreste og et hus med masser af børn i.

- Jeg vil være på fæerne i forhold til hele livet.

Aarhus Teaters nye tiltag Væksthuset har ikke kun performance og andre eksperimenterende former at byde på i det kommende år. Med i programmet er der også noget af det bedste nutidsdrama, der findes i verden i øjeblikket, nemlig det amerikanske stykke "Engle i Amerika".

Engle i AMERIKA

Tony Kushner har med "Engle i Amerika" skrevet et nutidsdrama, der ikke blot er et stykke tidshistorie fra det fjernt/nære "Dallas" og "Dollars"-kontinent, men stiller spørgsmål til hvordan vi vil have vores samfund skal se ud - lige nu, hvor årtusindeskiftet nærmer sig.

Stykket, hvis fulde originaltitel er "Angels in America, a Gay Fantasia on National Themes - part one: Millenium approaches", er bygget op omkring tre sideløbende historier, som undervejs rækker ind over hinanden. Personerne i historierne danner tilsammen en karaktermosaik, der svarer meget godt til Amerikas "melting pot" af hvide og sorte, jøder og mormoner, protestanter og ateister, hetero- og homoseksuelle, konservative og liberale etc. etc.

En mosaik, der danner en større sammenhæng, men "Engle i Amerika" giver ikke noget svar eller løsning på problemerne. Tværtimod. Stykket stiller spørgsmål ved f.eks., hvordan racisme ser ud i et demokrati, eller hvordan det i et samfund kommer så vidt, at en minoritetsgruppe begynder at undertrykke sig selv. Og med disse underliggende angreb på samfundet er "Engle i Amerika" på sin vis et meget politisk drama. Uden dog at løfte pegefingre og prædike ideologi eller at virke som et kvalmt agitationsdrama. Men vreden er der, og det er netop den, der driver stykket. Den kommer ud som ætsende sarkasme og bidende humor, og får en til at le. Ikke en latter, der mildner sorgen over personernes tragedier, men snarere skærper den.

Stykket blev uropført i 1990 i Los Angeles og første gang i Europa i 1992 på National Theatre i London.

Som titlen antyder hører der en anden del med til stykket, "Pestroika", som først blev uropført i Los Angeles i 1992/93. Tony Kushner, så sig nødsaget til at skrive den, da han havde mere på hjerte, men ser helst at de to dele ses som et helt langt stykke.

Han blev født på Manhattan i 1956, men voksede op i Louisiana. Idag er han flyttet tilbage til New York, hvor stykket også foregår, og har bl.a. studeret Teater/Dramaturgi ved både Columbia og New York University.

Da han i 1987 blev bedt om at skrive et teaterstykke, vidste han, at han ville skrive om tre ting; om AIDS, om Roy Cohn og om mormoner, tre emner, som altid har optaget ham meget, og som også har national interesse. Mormoner, fordi de er en, ganske vist lille, del af den store religiøse side i USA's befolkning. Roy Cohn, fordi han repræsenterer skyggesiden i os selv, alt det, vi ikke vil være bekendt. Han var Joe McCarthy's højre hånd under McCarthyismen i 50'erne og en vigtig person i Reagan-regeringen på trods af, at han selv var jøde og homoseksuel. Og sidst, men ikke mindst, AIDS, fordi det er en sygdom, der minder os om, at kærlighed ikke blot er liden-skab men også medfølelse overfor et andet menneske. Resultatet af disse tre temaers sammenblanding er blevet

"Engle i Amerika", hvor vi følger Roy Cohn. Han er en magtfuld, succesrig advokat med de rigtige forbindelser, bl.a. en lige linje til Det Ovale Rum, men hans storhedstid, både personligt og statusmæssigt, er ved at være forbi. Afsløringen af en uetisk pengetransaktion står for døren, og hans læge konstaterer, at han har AIDS. Roy Cohn fornægter sin sygdom, kalder det kræft, og forsøger at redde sin karriere ved at "opfostre" en lærling.

Denne lærling, Joe, er fristet af udsigterne til karrierespringet, men et står i vejen, hans kone, Harper. Både Harper og Joe er flyttet til New York fra Salt Lake City og er begge opdragede mormoner. De er uheldige i deres ægteskab, og Harper udvikler, godt hjulpet af valium, sin egen lukkede verden. En af grundene til, at deres ægteskab er strandet, er Joe's skjulte, ikke-erkendte homoseksualitet. Han er opvokset i en tro, der fornægter hans seksualitet og kæmper af alt kraft imod. Indtil han en dag møder Louis.

Louis har i flere år dannet fast par med kæresten, Prior, men Prior er syg af AIDS og er tæt på at dø. Da han første gang bryder sammen og skal på hospitalet, går der panik i Louis. Han kan, på trods af sin kærlighed til Prior, ikke klare byrden af at skulle pleje ham og se ham dø langsomt. Han flygter ud af forholdet og møder Joe, som i mellemtiden har afslået Cohn's tilbud - og derved hjulpet til hans endelige fald. Den gennemgående tråd i de tre historier er AIDS. Sygdommen efterlader dybe spor hos alle involverede og griber ind i deres liv, uanset om de vil det eller ej. Stykket viser samtidig hykleriet, der ofte er forbundet med AIDS og tvinger personer - og forhåbentligt også publikum - til at forholde sig til sygdommen. AIDS er ikke kun en sygdom, der rammer homoseksuelle. Den er heller ikke Guds hævn, der slår ned, når vi har gjort noget forkert, eller noget vi kan gemme væk i et hjørne, til det er gået over. AIDS er et politisk emne, som vi alle bør forholde os til.

Den århusianske opsætning er iscenesat af Johan Bergenstråhle og de medvirkende er bl.a. Jens Albinus, Klaus Tange og Mette Kolding m.fl. Stykket har premiere den 10. februar og spiller frem til den 18. marts på Scala-scenen.

FORFATTER PER HØJHOLT

Teater er opreklameret. Det skal være så kultiveret, men er normalt bare kedeligt. Der lugter for meget af parfume i teatret, og alle har forklædt sig som kulturpersonligheder - det er rent kulturelt spil.

KALENDER FOR AARHUS TEATER

sæson

94/95

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15

1994
SEPTEMBER

OKTOBER

NOVEMBER

DECEMBER

1995
JANUAR

FEBRUAR

MARTS

APRIL

2. september - 15. oktober:

Hurra for Blues Brothers, store scene: Musikalsk show, hvor Anders Baggesen og Michael Hasselflug iklær sig hat og briller og gamle bluessange og giver et dansk bud på den kendte duo Bluesbrothers.

3. september - 12. november:

Syg ungdom, studio: Et portræt af en flok unge i 20'ernes Berlin, som mangler værdier og sammenhæng i tilværelsen. Et rått og realistisk stykke, som stadig er aktuelt.

10. september - 12. november:

Præstinderne, studio: Østrigsk stykke om to kvinder, der dyrker de borgerlige dyder, anstændig livsførelse og sparsommelighed. Det hele ender i mordet på en tredje kvinde, som interesserer sig for sandheden.

23. september - 5. november:

Odysseen, Scala: Derek Walcotts nutidige gendigtning af det gamle græske sagn om den unge Odysseus lange rejse i søgen efter identitet og mening. Michael Falch optræder som blind sanger og historiefortæller.

7. - 20. oktober:

Øgledage, cabaretsenen: Katrine Wiedemann har bearbejdet Leif Panduros roman og iscenesætter monologen, som Henrik Koefoed fremfører siddende på et toilet.

5. - 9. november:

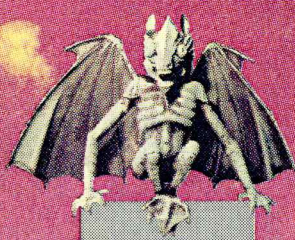
På rejse med tante Augusta, store scene: Komisk gæstespil, som bygger på Graham Greens roman om den førtidspensionerede, tillukkede bankdirektør, som i mødet med tante Augusta forlader dydens smalle vej og lærer at more sig.

25. november - 22. december:

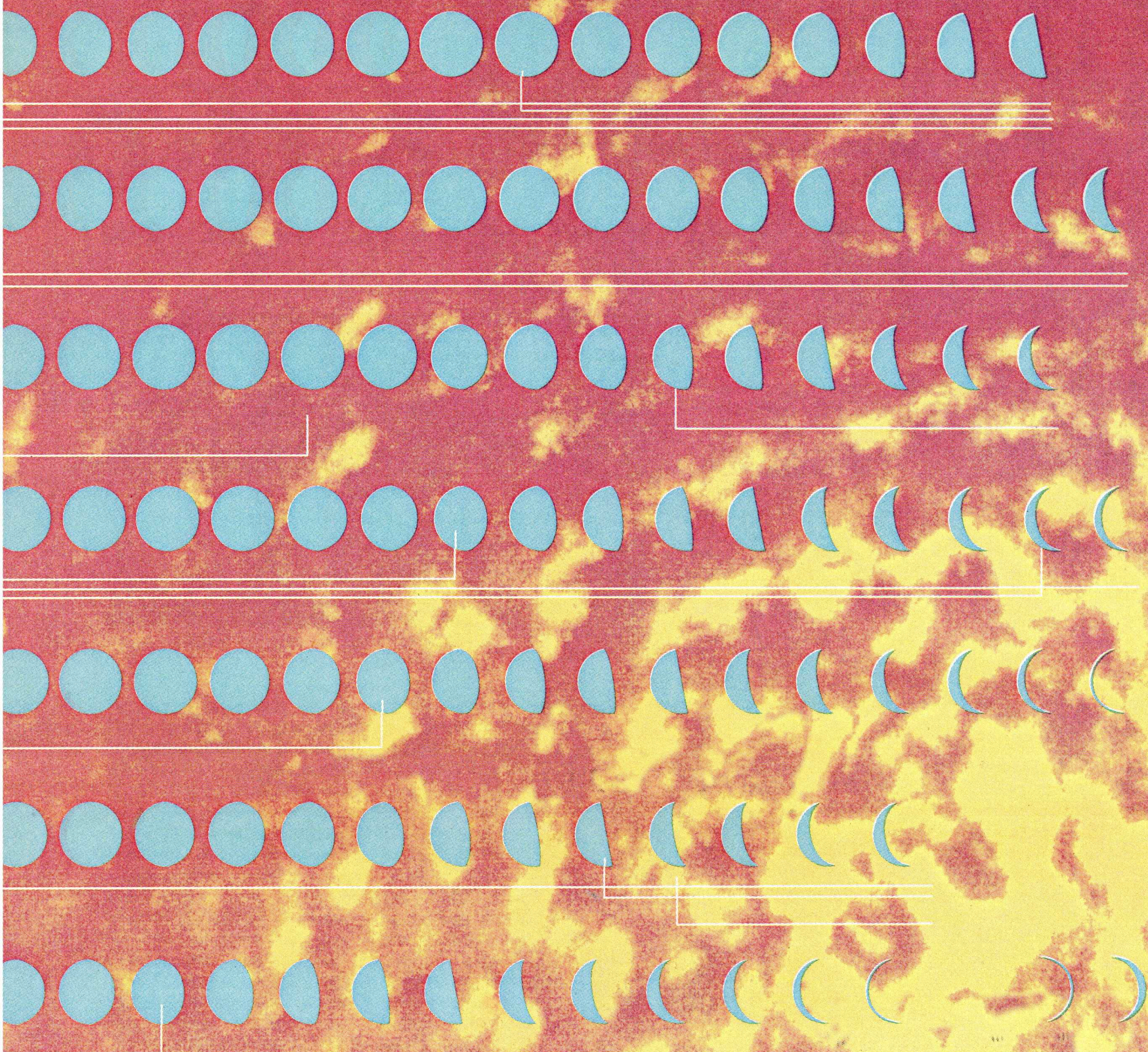
Glædelig jul, store scene: Årets juleforestilling for voksne er en komedie, hvor alt, som kan gå galt, går galt. Den engelske lystspilforfatter, Alan Ayckbourn, serverer utroskab sammen med spil, leg og druk.

26. november:

Alpeglød, studio: En særpræget østrigsk kærlighedshistorie om en blind eneboer, der imiterer dyr i en tid, på et sted, hvor dyrelivet for længst er uddødt.

16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

2. december - 21. januar:

Fyrtøjet, store scene: Børnene kan tage familien med, når H.C. Andersens velkendte eventyr sættes op i Asger Pedersens dramatisering.

3. - 30. december:

Ung dansk dramatik, stiklingen: Uforudsigelig forestilling, skrevet af tre dramatikerstuderende. To instruktører og otte skuespillere giver gennem tre énaktere deres bud på fremtidens danske teater.

10. februar - 18. marts:

Engle i Amerika: scala: Toni Kushner sætter fokus på AIDS og meget andet, når han giver et dramatisk portræt af den tid, vi lever i.

24. februar - 1. april:

Volpone, store scene: Komedie om en gnier, der elsker at bringe sin familie og omgangskredsen i ydmygende situationer i kampen om sine penge. Jørgen Reenberg er gæst i titelrollen som den intrigante og grådige rigmand. Den tyske instruktør, Peter Kupke, iscenesætter.

25. februar - 1. april:

Ingenmandsland, stiklingen: Dramatisk afgangsforestilling med Skuespillerskolens 4. års elever. Handlingen tager udgangspunkt i et sted i Europa, hvor alt er gået i opløsning p.g.a. krig.

10. marts - 12. april:

Kærlighed på Krim, studio: Et sort, humoristisk stykke om det russiske folks omtumlede tilværelse fra revolutionen til Lenins død og murens fald.

11. marts - 12. april:

Vi er alle i samme båd, cabaretsenen: Besættelsestiden mindes gennem gamle sange og et ransagende tilbageblik i en intim atmosfære.

12. april - 12. maj:

Die stunde da wir nichts voneinander Wussten, ridehuset: Skandinavienspremiere på en pantomime opsætning, instrueret af Nullo Facchini fra Cantabile 2. Stykket er et samarbejde mellem Aarhus Teater og egnteatret Cantabile 2, som involverer ikke færre end 40 skuespillere, dansere og performancekunstnere fra projektteater grupper i hele Danmark.

ALLE, DER HAR EN FORESTILLING OM, AT AARHUS TEATER KUN HUSER TEATERSTYKKER, DER BLEV SKREVET AF FOLK FRA FORRIGE ÅRHUNDREDE ELLER ENDNU ÆLDRE, KAN GODT FÅ FORDOMMEN BANKET AF HJERNEN. FOR NU BLIVER STILEN LAGT OM.

BOKSEKAMP

& tv-reklamer

I øjeblikket planlægger Aarhus Teater forestillingen "The Knock Out Experience". Stykket er en ny version af "Babette's Gæstebud", fortællingen af Karen Blixen, som Gabriel Axel filmatiserede og vandt en Oscar for. Handlingen er delt op i 12 runder, nøjagtig som i en boksekamp, og målet for hver runde er selvfølgelig knock-out, et ultimativt maximum, så hver scene ender med sit eget selvstændige udtryk, sin egen æstetik. Forestillingen er samtidig en kollision af mange forskellige stilarter, fortællemedier og parallelle hændelser. Der stjæles med hænder og fødder; lige fra skrækfilm, stand-up comedia, cirkus og cabaret til psykologisk realisme. Også video bliver benyttet. Der bliver vist forudindspillede videooptagelser, som enten skal understøtte eller konfrontere de handlinger, der sker "live", på scenen. Og andre "live"-scener bliver optaget af overvågningskameraer, mens forestillingen er igang. Dette sker ved hjælp af censorer, der er placeret rundt omkring i rummet, og som aktiverer både videokameraer, lamper og lydkilder. Indimellem dukker der også tv-reklameindslag op, enten som et direkte urytmisk forstyrrende modspil eller som visuelt akkompagnerende medspil. At teknikken er synlig er usædvanligt for en teaterforestilling, men resultatet bliver, at publikum får følelsen af en umiddelbar og intens forbindelse mel-

lem teknikken og skuespillerens aktiviteter.

Med til det mere utraditionelle i The Knock Out Experience hører også, at skuespillerne taler deres egne sprog. Det bliver en babelsk blanding af dansk, norsk, finsk og svensk, men for at det hele ikke skal ende i den helt store sprogforvirring, taler de engelsk som et fællessprog. Altsammen i musisk balance.

Skuespillerne virker samtidig på tre niveauer, som de hele tiden bevæger sig ud og ind af. En fortæller-rolle, hvor de som en slags kommentator fortæller publikum, hvad der sker; en karakter-rolle, som vi kender det fra naturalistisk teater, hvor skuespilleren er en person i stykket hele vejen igennem, og tilsidst som "sig selv", som en skuespiller, der spiller et stykke.

The Knock Out Experience er altså ikke teater, som i den gamle kukkase-stil, og en af hovedforskellene er, at forestillingen inddrager sit publikum. Man kan ikke bare sidde og kigge på, man er med i forestillingen. Denne form er ikke ny, snarere en del af en performance-tradition, som efterhånden er ved at have mere end tyve år på bagen.

Performance er selvfølgelig et vidt begreb, hvis grænser er flydende. Udtrykket har dækket alt lige fra hapenings, som Jørgen Nash's iturevne hest i sneen, videoshows, ruminstallationer til stramt opbyggede teaterstykker.

Men fælles for alle forgreninger er, at flere kunstarter, som musik, billedkunst, teater osv., bliver blandede. Og idealet er at skabe en selvstændig form, et nyt kunstnerisk udtryk. En anden ting, der også kendetegner performance fra andre udtryk, er både det meget visuelt-orienterede og det eksperimenterende i forhold til tid, rum og teknik.

Kritikken af performance har ofte gået på, at det er ren form og intet indhold. Men performance er ikke nødvendigvis en tømning af indholds-siden. I stedet kan man se formen som noget, der giver ting og begreber et nyt indhold. Måske endda et vilkårligt indhold, afhængigt af hvem der ser.

Performance er på den måde en provokerende form, der da heller ikke har haft hjemme i de etablerede teaterhuse - før nu. Det behøver ikke nødvendigvis at sige noget om performance, men måske snarere noget om teaterinstitutionerne. Som f.eks. at der er nye vinde på vej.

At The Knock Out Experience, med sin fragmenterede og stilblandet form, er et godt udtryk for vor tid, er der ikke nogen tvivl om. Forestillingen rammer lige ned i en ånd, som kendetegner vore dages tænkning og syn på mangt og meget. Den kræver samtidig, at vi, som publikum, selv skal skabe tingenes betydning, uden at få presset en fortolkning ned over hovedet.

Og det skal der som bekendt mod til at kræve.

Mod og at turde er også essensen, eller moralen om man vil, i Karen Blixen's "Babette's Gæstebud". Og det er også nøgleordene for folkene bag stykket.

Det er for de flestes vedkommende unge mennesker, der almindeligvis ikke har noget med Aarhus Teater at gøre. Initiativtagerne bag forestillingen er Balteatret med Thomas Storm i spidsen. Han er til daglig skuespiller og kunstnerisk leder og er uddannet på blandt andet Institutet for Scenekunst i Italien. Derudover har han arbejdet free-lance i teatergrupperne Metropole, Exment og Skuespiller-

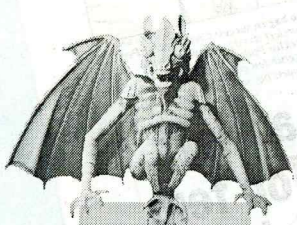
kompagniet i Norge.

Balteatret blev grundlagt i 1993 og arbejder indenfor tre områder: produktion af forestillinger, pædagogik og som arrangør. Det overordnede mål er dog at skabe et experimentarium, et rum for forsøg, det være sig stilmæssigt, samarbejds-mæssigt eller konceptmæssigt. De fleste medlemmer er enten uddannede på Nordisk Teaterskole eller har på anden måde været aktive i det århusianske teatermiljø.

Aarhus Teater arbejder i øjeblikket på at hente finansiering hjem til forestillingen, men hvis alt går vel, er der premiere på Scala-scenen medio april 1995.

MUSIKER
KAARE NORGE

Det er godt vi har en tung, kulturel sten som Aarhus Teater til at profilere byen udadtil. Samtidig er det også vigtigt at være om de mange små scener, så de mange, nye talenter har et sted at udfolde sig. Desværre har jeg ikke tid til at gå i teatret så ofte, som jeg gerne ville.

One-Woman-Show med 15 mands orkester af Andrew Lloyd Webber og Don Black.

Presented by arrangement with Joseph Weinberger Ltd. on behalf of The Really Useful Group plc.

Solist: Sonja Richter
Isenesættelse: Klaus Tange
Vocal coach: Karen-Marie Lillelund
Dirigent: Mikkel Rønnow

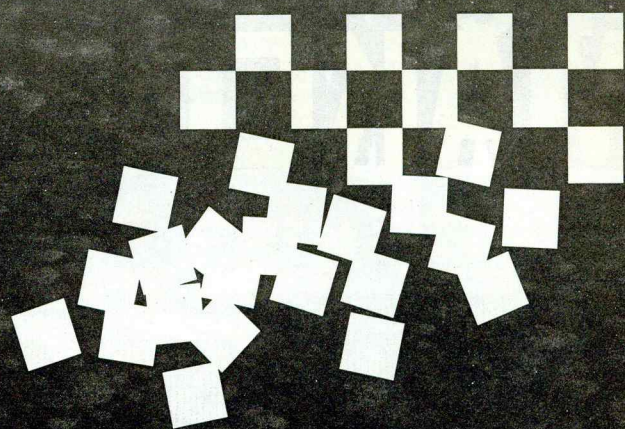
"Tell Me On A Sunday" er historien om den unge engelske pige Emma, der med sine drømme og sin livsappetit tager sig for at erobre New York.

Gennem en række sange tegnes billedet af Emma i hendes første møde med storbyen, i hendes kamp med job, opholdstilladelse og nye skikke. Men frem for alt følger vi hendes turbulente kærlighedsliv og oplever hendes udvikling fra naiv og uskyldig til en storbyskvinde med skarpe kanter og lidt færre illusioner.

Spilleperiode: 14. - 18. december 1994
 Musikhuset Aarhus, Lille Sal

TELL ME ON A SUNDAY

CHESSE

ÅRHUS MUSICAL TRUP
 BENNY ANDERSON BJÖRN ULVAEUS TIM RICE

ÅRHUS MUSICAL TRUP HAR SIKRET SIG DANMARKSPREMIEREN

PÅ DENNE BERØMTE MUSICAL, DER FORVANDLER
 DET GAMLE OG DISTINGVEREDE SKAKSPIL TIL EN
 METAFOR FOR KÆRLIGHEDSRIVALISEREN OG ØST-VEST
 POLITISKE INTRIGER.

FRA TYROL TIL THAILAND GØR SPILLERNE, DE ELSKENDE,
 POLITIKERNE, CIA OG KGB DERES TRÆK I TAKT TIL
 MUSIKKEN I DETTE MONUMENTALE MUSIKEVENTYR.
 ADSKILLIGE NUMRE, INKLUSIVE "ANTHEM",
 "ONE NIGHT IN BANGKOK" OG "I KNOW HIM SO WELL",
 ER BLEVET INTERNATIONALE HITS OG BRINGER CHESSE
 IND BLANDT MUSICALELITEN.

MEDVIRKENDE: 64 SOLISTER,
 KORISTER OG DANSERE
 SAMT 40 MANDS ORKESTER.

SPILLEPERIODE:

21. - 28. APRIL 1995

MUSIKHUSET AARHUS, STORE SAL
 PRESENTED BY ARRANGEMENT WITH SAMUEL FRENCH LTD.
 FORESTILLINGEN OPFØRES PÅ ENGELSK

FORSALG NU TIL BEGGE FORESTILLINGER
 MUSIKHUSETS BILLETSALG 89 31 82 10, DAGL. KL. 11-21

94 95
 ÅRHUS MUSICAL TRUP

DANMARKS ENESTE SEMIPROFESSIONELLE MUSICALENSEMBLE FOR UNGE

Det MAKEDONSKESUS

UNGE MAKEDONERE

HJÆLPER DERES

STAT TIL VERDEN

- DENS MOR ER

HISTORIENS KRIG

- Jeg føler mig som en maskine på en flyveplads, hvor startbanen er for kort til at man kan lette.

Ordene er sagt i Skopje, hovedstad i det Makedonien, som i 1991 erklærede sig som selvstændig stat. Med uafhængigheden fulgte isolationen, økonomisk som menneskeligt. Alle Makedoniens naboer har på et eller andet tidspunkt haft kommandoen over i det mindste en del af landet - og hver især mener derfor i dag at have ret til en bid. Men lidt groft sagt: hvis én af dem prøver at nappe en bid af Makedonien, vil alle pludselig til fadet - og så er helvede løs på Balkan. Igen.

Grækenland har sydfra gennemført en blokade af Makedonien. Grækerne er nervøse over den nye stats flag, som bruger et gammelt græsk/makedonsk symbol - og over selve navnet. Begge dele antyder, at makedonerne vil kræve det nordlige Grækenland - der også hedder Makedonien - siger grækerne.

Og det vil makedonerne da egentlig gerne. For de er slet ikke tilfredse med grænsedragningen efter den første Balkankrig i 1912:

- 50 procent af Makedonien blev besat af Grækenland i 1912, og omkring 15 procent af Bulgarien på samme tid, mener Darko Mitrevski.

Han er 23 og har med vennen, 25-årige Alexander Popovski, skrevet og

instrueret 1903. De to skal snart til afsluttende eksamen på Skopje Universitetets instruktør-uddannelse. Men lige nu gælder det 1903. Sammen med Darknesses udgør stykket teaterdelen af det kulturelle besøg, Makedonien aflægger Aarhus. Det sker den 11.-19. november under titlen Det makedonske Hus.

- Festivalen giver os en chance for at bryde ud af den isolation, vi befinder os i. Vi behøver venner, og det kan vi kun få ved at fortælle vores historie. Vi må fortælle, hvem vi er.

Og hvem er de egentlig, de folk, som bor midt i det berømte og berygtede

Balkan, hvor så mange krige er startet?

Mod nord har de det UN-blokaderamte Serbien, som før krigen i det tidligere Jugoslavien var deres vigtigste handelspartner. Mod vest ligger det ludfattige Albanien og i øst det traditionelt fjendtligt stemte Bulgarien. I syd mener grækerne så, at Makedonien faktisk tilhører dem. Landets placering på korsvejen mellem øst-vest og nord-syd har skyllet imperiernes hære - romernes, osmannernes, habsburgernes - og de store folkevandringer hen over landet. Makedonerne er efterhånden en broget blanding af folkeslag - og gennemsyret af en særlig "galskab", siger Alexander. En galskab, han genfinder hos en af sine inspirationskilder, den russiske absurdist, Daniil Kharmis: - Folk springer ikke ligefrem ud ad vinduet, som de gør hos Kharmis. Men mentaliteten er den samme; livet på Balkan er som i en af Kharmis historier. Det er ikke logisk - men det er interessant.

En del af galskaben giver sig udslag i, at makedonerne er, hvad der udefra set er hysterisk opmærksomme på Historien og på hvem, der nedstammer hvorfra.

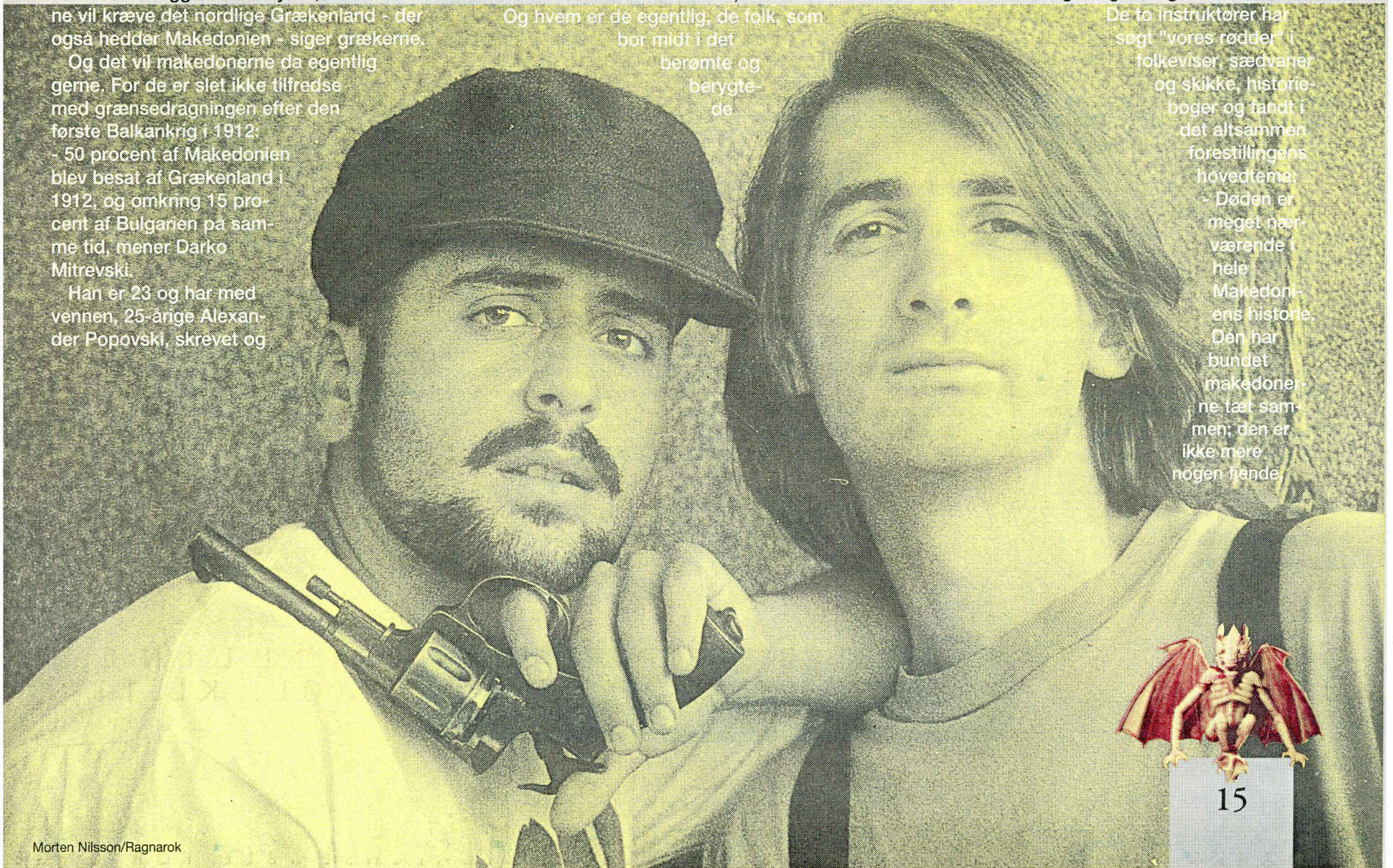
- At være besat eller at miste den nationale identitet - det er at miste den personlige identitet.

1903 er en eftersøgning af den nationale - og altså personlige - identitet. Stykket fortæller en autentisk og voldsom historie om fem unge makedonere, som i 1903 ofrer livet i forsøget på at henlede Vesteuropas opmærksomhed på det besatte Makedoniens kummerlige kår.

Parallellerne til dagens forarmede og trængte Makedonien er tydelige.

- Vi er presset fra alle sider, alle kræver vores land. I den situation må vi først og fremmest kende vores egen historie, så vi kan skelne løgn fra sandt og finde ud af, hvad og hvem vi egentlig er, siger Darko.

De to instruktører har søgt "vores rødder" i folkeviser, sædvaner og skikke, historiebøger og fandt i det alt sammen forestillingens hovedtema: - Døden er meget nærværende i hele Makedoniens historie. Den har bundet makedonerne tæt sammen; den er ikke mere nogen fjende.

men en partner. Som en mands kvinde: Hun er der; du kan elske hende eller ej, men du kan ikke ignorere hende, siger Darko og fortæller fascineret:

- Når frihedskæmperne svor at være loyale og dø for den makedonske sag, så kyssede de kniv og pistol. De sagde: hvis jeg nogensinde forråder disse idealer, så lad mig blive dræbt - og gemte den sidste kugle til sig selv.

Darko ser noget "meget smukt" i at dø for sit fædreland. Og tilsyneladende opfordrer teaterstykkets handling nutidens unge makedonere til fanatisk, med bomber og vold, at slås for Makedoniens selvstændighed. Dét benægter de to instruktører dog energisk.

- Vi vil ikke fortælle folk, hvad eller hvordan, de skal tænke. Men alt teater er politisk. At være involveret i politik er ikke - som nogen siger - kunstneres pligt; det er vores skæbne, mener Darko.

Dén skæbne førte de to til Serbien få uger før krigsudbruddet i '89. I Serbien havde de kontakt med folk fra den serbiske opposition og sendte interviewene hjem til nyheds-magasinet Puls. De to mente, at netop dét tidspunkt var absolut sidste chance for at standse Milosevic. Også i Skopje var de to aktive inden Jugoslaviens sammenbrud. I Skopje havde Darko og Alexander en avisbod på en central plads. Her solgte de hjemme-producerede aviser, og Darko siger:

- Ved avisboden blev demokratiet født igen. Den var et af de få steder, hvor folk kunne komme og diskutere. For første gang lærte de at acceptere, at andre kunne være uenige med dem.

Alexander ser ærgerlig ud, da han må indrømme at have været "politisk aktiv".

- Jeg er ikke interesseret i politik, fastholder han.

- Vi fortæller en historie, ikke Historien. Historien på Balkan er meget ... farlig, svær, her er for mange forskellige slags mennesker, for mange hære. Jeg er ikke interesseret i det lort.

Men selv om man ikke interesserer sig for Historiens store H, så kan det være svært at ignorere en invaderende hær. Truslen og isolationen af Makedonien er meget konkret. Kan det lade sig gøre at lave kunst i den atmosfære?

En af Darkos venner skriver musik:

- Han siger: Floden løber ikke forbi, fordi nogen er tørstige, og en sanger synger ikke, fordi nogen vil høre. Måske er der i krigssituationen ingen, som lytter til ens sang, men hvis man efterlader sig noget, kan det være, at nogen i fremtiden vil lytte....

Og det er fremtiden, det drejer sig om. Holdet bag 1903 er blomsten af den nye stat. Prisbelønnede som henholdsvis bedste makedonske skuespillere og for produktion af reklame- og musikfilm.

- Det er den mest kraftfulde generation gennem de sidste 50 år i Makedonien, erklærer Darko selvbevidst.

- Hvad tænker den generation på - hvad vil I?

Han tænker sig om et øjeblik.

- En novelle af Daniil Kharms handler om folk, der ved en række tilfældigheder dør, bliver sindssyge, begår forbrydelser og den slags. Han slutter historien sådan her: "Så mange gode mennesker - og ikke én af dem har slået rod nok til at kunne klare sig selv".

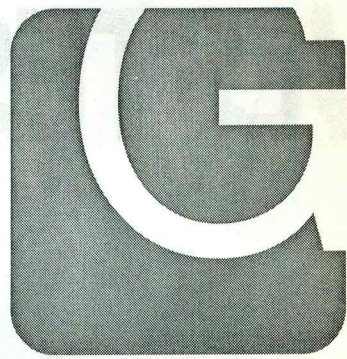
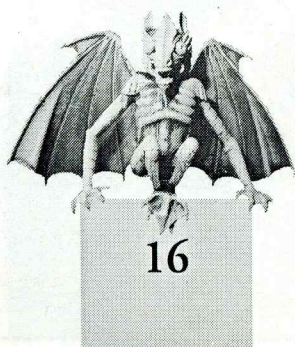
- Jeg tror, vores generations idé er, at vi vil finde vores rødder, vi vil gøre dem stærke og få smukke træer til at vokse frem..... Vi skal ikke være endnu en tabt generation!

**En nation prøver at
finde sig selv på:
Aarhus Teater, 11-
19. november, 1994**

BORGMESTER
THORKILD SIMONSEN

Jeg går ofte i teatret. Det er trist, at ikke flere benytter sig af tilbuddet, folk i Århus er ellers flinke til at gå til kulturelle arrangementer. Det er teatrets opgave at sætte ting til debat og at underholde.

Hella Joof, nok bedst kendt som den kvindelige halvdel af Bullerfnis, og musikeren Michael Falch debuterer begge på den århusianske teaterscene i stykket "Odysseen". Vi har lokket Michael Falch til også at debutere som journalist. Hans interview evner står her sin prøve overfor Hella Joof.

REDIGERET AF BLADGRUPPEN AJOUR

Michael Falch: Vi befinder os i frisørsalonen, Black & white i Århus og du er midt i en større operation, Hella. Hvad sker der?

Hella Joof: Jeg er ved at få sat langt, lyst hår på hovedet. Jeg er jo sådan en rigtig korthårs pagepige, og det går ikke til forestillingen, hvor jeg både skal være ung og smuk. Jeg spiller en prinsesse, som Odysseus bliver fristet af, og så må jeg jo også se fristende ud på scenen.

M.F: Ja, du har to kvinderoller i stykket. Hvordan er kvinderne fortolket i opsætningen?

H.J: Det kvindelige univers er stærkere end hos Homer. Kvinderne i stykket markerer sig kraftigere. De er selvfølgelig stadig objekter, det gamle Grækenland er jo et meget mandsdomineret univers, men de får lov at vise mere af deres personlighed.

M.F: Du får også selv lagt meget af din personlighed i rollerne. Her tænker jeg især på din humor.

H.J: Hvis der er mulighed for det, prøver jeg altid at få den humoristisk indfaldsvinkel med. Det gælder ikke kun, når jeg arbejder. Livet tvinger en til at grine af sig selv. Når ens kæreste lige har slået op, regner det altid, og man har ikke råd til en taxa osv. Så bliver man nødt til at se sig selv i spejlet og grine lidt af tingene.

M.F: Du laver mange forskellige ting.

H.J: Ja, jeg er freelance skuespiller. Efter Odyséen og Århus skal jeg tilbage til København og spille på Café Teatret, derefter skal jeg på Betty Nansen Teatret. Jeg synes, at det er dejligt at være på forskellige teatre og møde nye mennesker.

M.F: Du skal være i Århus i fire måneder. Er det ikke lang tid at være hjemmefra?

H.J: Jo, der går også nogle år, før jeg vil være så længe væk igen. Jeg savner min datter, mit hjem og min tisedyne.

M.F: Der må være noget spændende ved stykket, siden det kan få dig til at forlade alt det?

H.J: Det meget interessante ved Walcotts version af "Odysseen" er, bl.a. at Odysseus' rejse kan opfattes som en indre rejse. Man kan se Odysseus som en mand i midtvejskrise, som pludselig gennemgår hele sit liv og tager det op til revision. Uhyrer-

ÆSTESPILLER MED HJEMVE.

ne, som den berejste græker møder, bliver meget menneskelige. Man skal ikke se dem så konkret med lådden pels og hugtænder, men mere som psykologiske uhyrer, de uhyrer man selv møder i sit liv, eller selv skaber.

Hvordan har du det med at være væk fra dine vante omgivelser?

M.F: Det er rart for mig at komme væk fra rockmiljøet og væk fra min kælder og mine sange. Det bliver let et fængsel, når man sidder helt mutters alene altid. Jeg ender med at blive asocial, hvis jeg ikke kommer ud engang imellem. Inden for de seneste år har jeg lagt mærke til, at jeg faktisk mister lysten til at komme ud af kælderen. Jeg vil bare sidde der og har ikke lyst til at se nogen.

H.J: Så var det godt, at Hans Rosenquist ringede og lokkede dig ud.

M.F: Ja, og jeg kunne ikke sige nej. Det lød simpelthen for spændende. Jeg har tidligere arbejdet sammen med Hans Rosenquist, og det var virkelig inspirerende. Jeg har jo ikke lavet meget teater før,

så det er jo en stor udfordring.

H.J: Ja, for udover at lave musikken til stykket, har du jo også en rolle.

M.F: Ja, jeg spiller den blinde sanger, som indgår som en slags fortæller.

H.J: Dine sange giver en flot stemning af det gamle Grækenland.

M.F: Jeg er gået helt tilbage og set på, hvordan de formidlede dengang, og så giver jeg en nutidig udgave, uden at det bliver pop. Jeg har søgt folkemusikken i det, men jeg har en fornemmelse af flere genrer: Folkemusik, country, og blues. Jeg har forsøgt at undgå meget at det ordmageri, som kan gøre det svært for den moderne tilskuer. Men det lyriske sprog skal teatret også have, derfor har jeg været meget opmærksom på ikke at destruere den fine lyrik.

H.J: Ja, netop det lyriske har Bo Green Jensen, som har oversat til dansk, været opmærksom på ikke at miste i oversættel-

sen. Så replikkerne foregår på et højt sprogligt niveau. Men hvis publikum accepterer, at man ikke behøver at forstå hver eneste replik, så skal de nok få en stor oplevelse ud af det. Men jeg vil fore-slå publikum at læse Odyssees illustrerede klassiker, så vil man få det optimale ud af forestillingen.

En gammel kending i moderne udgave.

en litterære klassiker "Odysseen" har fået nyt liv. Instruktør, Hans Rosenquist, har importeret den caribiske digter og nobelprismodtager Derek Walcuts fortolkning af det gamle sagn. Stykket bliver sat op på Scalascenen på Aarhus Teater, hvor Bo Green Jensen har oversat Derek Walcuts version til dansk. Hella Joof spiller to markante kvinderoller i "Odysseen". Den ene som Odysseus' kones tjenestepige og den anden som prinsessen på den drømme-ø, hvor Odysseus i tilbageblik fortæller om sin farefulde færd. Udover at levere musikken spiller Michael Falck den blinde sanger, som fungerer som en slags fortæller hele stykket igennem. Sammen med Michael Falck og Hella Joof medvirker mere end seksten skuespillere, heriblandt Henning Olesen og Merete Voldstedlund, som spiller henholdsvis Odysseus og hans kone Penelope. Stykket har Danmarkspremiere den 23. september og først den 5. november tages "Odysseen" af plakaten igen.

FODBOLDSPILLER JAN BARTRAM

Jeg bliver ofte skuffet, når jeg går i teatret, fordi forestillingerne på de store scener drukner i effekter. Men stykker på de små scener fascinerer mig, fordi man kan se skuespillernes mimik og virkelig fornemme, at der er kød og blod på scenen.

TI STILLE OG GØR DET

- At se teater skal ikke være en anstrengelse. Det eneste, man som teatermenneske kan kræve af sit publikum, er, at det er åbent. Åbent for overhovedet at se og opleve, siger instruktøren Nullo Facchini.

Da han var 19 år, lavede han teater i Norditalien med en flok jævnaldrende. Et professionelt teater så forestillingen, og bagefter inviterede de ham til at rejse med dem og arbejde som instruktørassistent. Deres eneste betingelse var, at han aldrig igen selv måtte gå på scenen som skuespiller.

Den betingelse overholdt han - og er i dag instruktør og internationalt anerkendt for sine forestillinger.

Han er stærk modstander af kunst "der er så intellektualiseret, at man først efter tredive gennemlæsninger forstår, hvad der foregår". Efter hans mening er teater dårligt, hvis tilskueren i scene to stadig sidder og tænker over, hvad det var, der foregik i scene et. Teater skal ikke kræve efterrationa-

liseringer.

Står det til Aarhus Teater, indtager forestillingen "Die Stunde da wir nichts voneinander wussten" Ridehuset i foråret 1995.

Stykket er uden ord men fyldt med handling. En pantomime-performance med fyrrer medvirkende skuespillere, dansere og musikere, der bliver sat op i et samarbejde mellem Aarhus Teater og egensteatret Cantabile 2 fra Vordingborg.

Manden, der skal holde styr på trådene, er Nullo Facchini, instruktør og leder af Cantabile 2.

liseringer.

- Teater skal være her & nu. Der skal være tempo i det, så man ikke kommer til at kede sig. Nøglen er at få tag i tilskueren og beholde ham for den tid, forestillingen varer. Hvis der overhovedet skal efterrationaliseres, skal det være, når forestillingen er slut, når billederne vender tilbage.

Nullo Facchinis nøgle består i høj grad af billeder. Han synes, ord er stærkt overvurderede i teaterverdenen.

- Det er, som om ordet er teatrets eneste virkemiddel. Men det er jo ikke rigtigt. Teatret kan ligeså godt arbejde med billeder som med ord, mener han.

Derfor optræder der i Nullo Facchinis forestillinger scener, som har større lighed med billedkunst end med teaterkunst i almindelig forstand.

For eksempel opførte Cantabile 2 i foråret forestillingen "Helvede", hvor der i Nullo Facchinis instruktion blandt andet optræder en scene, hvor et spisebord står ude i en sø, og omkring det går serverende tjenere - i vand til livet. Der er ingen forklaring på hvorfor; det var blot et billede, som han var sikker på ville blive sidende i tilskuernes bevidsthed.

- Jeg kunne godt tænke mig, hvis publikum ville acceptere teaterbilleder på samme måde, som de accepterer billeder på et kunstmuseum: For det de er, og ikke alene som ramme for handlingen eller historien.

Forestillingen "Die Stunde da wir nichts voneinander wussten" kan beskrives som ét langt billede. Handlingen foregår på en plads foran et indkøbscenter. Og der er kun handling: De medvirkende siger ikke et eneste ord, men fortæller hver deres historier gennem det, de gør.

Dét giver ikke Nullo Facchini sved på panden. Det er karakteristisk for hans arbejde som instruktør, at skuespillernes ageren

der er det vigtige. På pladsen foran indkøbscentret er der en ustandselig kommen og gåen, og gennem den får vi fortalt fragmenter af personernes historier.

Det kan lyde som et sammensurium af løse tråde, men Nullo Facchini er sikker på, at publikum vil møde masser af genkendelse i forestillingen.

- Stykket er som et kighul ind i livet omkring den moderne by. Det, der sker i

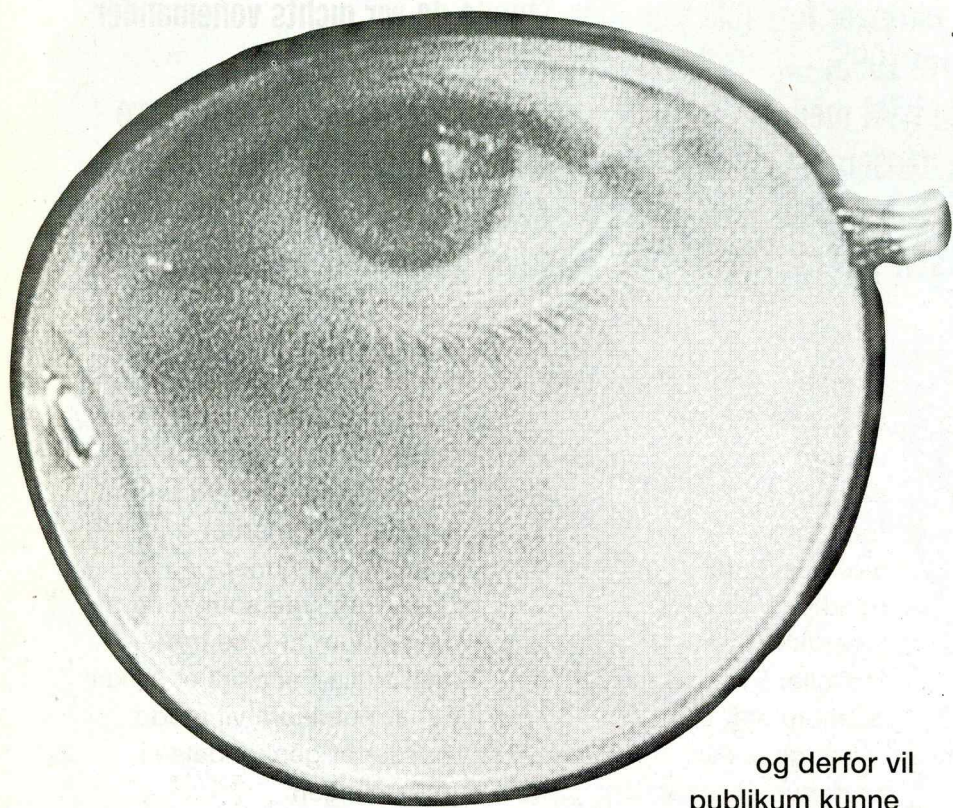

har en særdeles fremtrædende rolle i forhold til at lukke tilskueren ind i personernes univers.

- I "Die Stunde da wir nichts voneinander wussten" er det ikke den røde tråd,

stykket, er selvfølgelig essensen af, hvad man kan forestille sig, kunne foregå på sådan en plads. Tingene er sat på spidsen,

og derfor vil publikum kunne opleve mangfoldige sider af det moderne liv. Og dét er ifølge Nullo Facchini en vigtig pointe: At livet og hverdagen ikke er éntydig. Ligesom mennesker ikke er entydige.

Han mener, at når man bliver anklaget for at modsige sig selv, er det en stor misforståelse. Modsigelserne er efter hans mening et sundt udtryk for, at det er gået op for en person, at en sag har mange sider.

- For der findes jo ikke nogen, der ikke modsiger sig selv. Mennesket er fuld af modsigelser.

Aarhus Teater planlægger at præsentere Nullo Facchinis billedsprog og "Die Stunde da wir nichts voneinander wussten" i april og maj 1995. Om planlægningen holder stik afhænger af, om diverse fonde og private og offentlige sponsorer vælger at yde forestillingen økonomisk støtte.

KAMILLA GREGERSEN

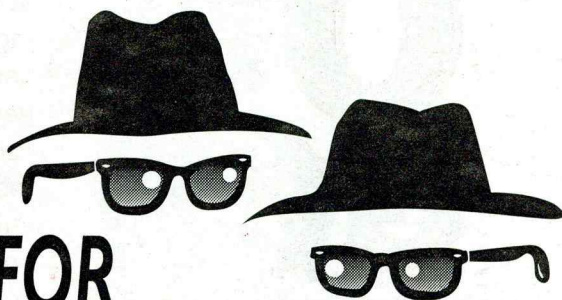
Jeg er vild med at gå i teatret. Teater er mange gange federe end fjernsynet og biografen. Det er mere ægte og virkeligt. Det er direkte og på, man kan næsten nå skuespillerne og hører man, hører de det.

A A R H U S T E A T E R

STORE OPLEVELSER FÅR DU IKKE KUN I VÆKSTHUSET, MEN OGSÅ PÅ AARHUS TEATERS STORE SCENE.

DER ER BREDDE OG KVALITET I UDBUDET

- I DENNE SÆSON:

HURRA FOR BLUES BROTHERS

Et forrygende rock-, soul- og rhythm & blues-show, anført af Michael Hasselflug og Anders Baggesen.

2. september - 15. oktober.

PÅ REJSE MED TANTE AUGUSTA

Tankekækkende komedie af Giles Havergal efter Graham Greenes roman "Farligt otium" med bl.a. Holger Juul Hansen.

Gæstespil fra Det Danske Teater. 5.-9. november.

GLÆDELIG JUL

Nyt afsindigt lystspil af Alan Ayckbourn - en hæmningsløs julefest med et hold af teatrets kendte ansigter.

25. november - 22. december (samt nytårsaften).

FYRTØJET

Asger Pedersens succesrige bearbejdning af H.C. Andersens eventyr - en farvestrålende familieforestilling.

2. december - 21. januar.

VOLPONE

Klassisk, satirisk komedie af Stefan Zweig med Jørgen Reenberg som gæst i titelrollen.

24. februar - 1. april.

AARHUS TEATER
-ET HUS I VÆKST